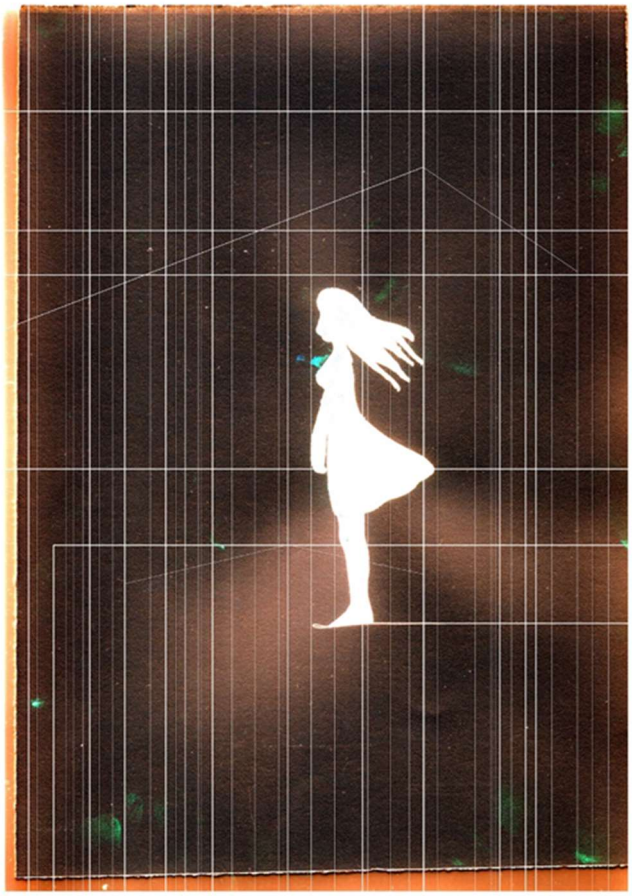


*©Paul Verrept*

**LESMAP**

# *De torens van Beiroet*

**Paul Verrept | Wouter Van Looy | Zad Moultaka | Aline Goffin | HERMESensemble**

Beste leerkracht,

Binnenkort kom je met je leerlingen de voorstelling ***De Torens van Beiroet*** bijwonen. Deze lesmap biedt je de mogelijkheid om je leerlingen hierop voor te bereiden. De map bestaat uit twee grote delen. **Het eerste deel** bestaat voornamelijk uit achtergrondinformatie bij de voorstelling. In dit deel vind je informatie over Muziektheater Transparant, de makers van de voorstelling en achtergrondinformatie bij de voorstelling.

**In het tweede deel** wordt er een aanzet gegeven om met de leerlingen te werken rond het verhaal van *De Torens van Beiroet*. In dit deel van de map werkten we enkele educatieve activiteiten uit die nauw aansluiting vinden bij de voorstelling. We hopen dat dit een aanzet kan zijn voor een boeiende voorbereidende les op het bijwonen van de voorstelling. De opdrachten hebben als doel de leerlingen vertrouwd te maken met enkele thematieken van de voorstelling.

In een **eerste activiteit** geven we een aanzet om met de leerlingen te filosoferen over de context van *De Torens van Beiroet*. Hierbij willen we u aansporen om met de leerlingen stil te staan bij de verschillen tussen stad en platteland. Filosoferen met kinderen/jongeren is een discipline die hen aanzet tot autonoom nadenken. Kinderen en jongeren hebben immers originele denkbeelden. Helaas ontbreekt vaak de stimulans om die te ontwikkelen en te uiten. Nochtans is het stimuleren hiervan erg belangrijk voor het leren formuleren van een eigen mening, het logisch denken en het redeneren. *De Torens van Beiroet* is een verhaal dat zich perfect leent om over te filosoferen met de leerlingen. Het verhaal is voldoende suggestief zonder dat er veel antwoorden worden gegeven. De ruimte in het verhaal zet de lezer/luisteraar aan het denken. Bovendien worden er allerlei thema's aangereikt om rond te filosoferen en lenen de oefeningen zich uitstekend om vakoverschrijdend te werken.

In de **tweede activiteit** gaan we creatiever aan de slag. Het doel van de activiteit is dat de leerlingen zich inleven in de situatie van Nabila en dat ze hun eigen overgang naar (jong)volwassenheid leren voelen, de eigen veranderingen inzien en erkennen wat hen kracht en eigenheid geeft. In de tweede activiteit staat de bezinning en beeldende inleving van de leerling centraal. De leerlingen worden aangemoedigd hun inspiratie en gedachten om te zetten in beeld.

Jullie reacties en reacties van de leerlingen, zowel op de voorbereiding als op de beleving van de voorstelling, zijn voor Muziektheater Transparant erg waardevol. Je kan deze reacties altijd mailen naar maja@transparant.be & patricia@transparant.be

Hopelijk wordt het een boeiende ervaring!

Muziektheater Transparant

# DEEL 1 – Achtergrond informatie

## Synopsis

Nabila is vijftien als ze van het platteland naar de stad vlucht. Weg van het dorp waar haar vader landarbeider is. Ze jaagt de droom achterna van een liedje op de radio. En ze wil voor het eerst naar de zee. In Beiroet is niets wat het lijkt. Er is een muur van geluid, de lucht is er vuil en ze is er helemaal alleen. Tussen de stad en de zee zijn hekken geplaatst.

Ze leeft tussen schoenpoetsers, kauwgomverkopers, zwerfkinderen… Tot ze een vrouw tegenkomt die haar iets lijkt te willen vertellen. Er is de djinn die in haar neus is komen wonen. Er zijn de geheime wegen, die ze stilaan leert kennen.

Nabila merkt dat de stad verandert: straten, gebouwen, en pleinen. Alsof ze bewegen. Alsof de stukken van een puzzel verlegd worden tot ze in een ander patroon weer in mekaar passen. Dan zijn er gouden torens die uit het niets oprijzen. Niemand weet hoe ze daar komen. Niemand weet wie er komt wonen. Niemand weet nog wie beslist. De stad lijkt een stuurloos schip, een groeiend monster waarin Nabila zich staande moet houden. In het doolhof dat de stad is geworden lijkt niemand nog iemand te vinden.

Tot er iets ongelofelijks gebeurt. En alles weer opnieuw begint.

**Met *De Torens van Beiroet* ensceneert Muziektheater Transparant een vierde tekst van Paul Verrept. Na *Koningin zonder Land*, *Het meisje de jongen de rivier* (coproductie met het Italiaanse TPO) en *Porselein* (volgens De Standaard in de top 3 van beste voorstelling van 2010), schreef Paul Verrept een verhaal over opgroeien, vriendschap en verzet.**

***De torens van Beiroet* is een verhaal van onzichtbare machten en kleine mensen die daarmee moeten leven. Het is een verhaal van verzet en een dappere zoektocht naar geluk.**

Het volledige verhaal/boek is – voor de première – uitsluitend via het Cultuur Centrum (zaal) of Muziektheater Transparant (producent) te verkrijgen en is niet online beschikbaar.

## Intentie nota van auteur Paul Verrept

“Misschien is het goed even terug te kijken naar mijn intenties voor ik naar Beiroet afreisde. Ik formuleerde die eerder zo:

‘De voorbije jaren waren erg bewogen. De wereld drong zich aan mij op in een ongekende ethische crisis. De verhouding tussen het persoonlijke en collectieve werd daardoor scherp gesteld. Als schrijver en tekenaar stond ik sprakeloos in een storm van populisme en demagogie. Gedachten en woorden leken vaak machteloos, daardoor schijnbaar overbodig. Tegelijkertijd bleek de kracht van woorden dag na dag.’

Ik stelde vast dat mijn stem een aangepaste toon zocht voor een werkelijkheid die zich sterker dan ooit aan mij opdrong. Beiroet leek wel een laboratorium voor de problematieken waarmee de wereld van vandaag worstelt: het samenleven van mensen met erg verschillende achtergronden, de impact van economische en politieke machten op het alledaagse leven, de kloof tussen arm en rijk, de onmacht en de veerkracht van mensen.

Een paar maanden later reed ik van de luchthaven in Libanon langs de kustlijn naar de stad. Het was laat in de avond, maar de stad was opvallend verlicht. Imposante nieuwbouwprojecten vielen meteen op – er brandde nergens licht achter de ramen maar ze pronkten schaamteloos met hun rijkdom. Vlak daarbij half vernielde maar bewoonde gebouwen. Ik vond niet meteen de ingang van mijn hotel. Een gewapende man snelde ineens op me toe, ik overwoog te vluchten, maar bedacht dat dat misschien geen goed idee was en de ‘vijand’ te trotseren. Toen hij voor me stond, vroeg hij me in gebrekkig Engels of ik de weg zocht en of hij me daarbij van dienst kon zijn.

Het waren eerste indrukken die al veel over de stad vertelden.

Ik had toen nog niets gezien of gehoord van de gruwelijke drukte in de straten, van de armoede, van de hoop, de fantastische gezangen, de vrijgevochten theatermakers en performancekunstenaars zonder geld, de vluchtelingen, de Palestijnen en hun problematische statuut, de roes, de feesten…

De eerste dagen dompelde ik me – tussen afspraken door – onder in de stilstaande file die Beiroet alle dagen behalve zondagen domineert. Ik probeerde de stad te voet te verkennen, maar de luchtvervuiling liet me naar adem happen en na een paar uur prikten mijn ogen zodat ik terug een veilige plek binnen opzocht.

Er zijn mooie plekken in Beiroet, paleisjes zelfs, moskeeën en kerken, een park dat uitziet over zee, maar er is vooral een overvolle, te drukke, beschadigde stad. In die drukte liep ik als gast verloren. Er was geen rust te vinden ‘buiten’ en een vertrouwd ‘binnen’ was niet voor handen. Het maakte een verpletterende indruk op me.

Ik doolde rond overdag, sprak met iedereen die me iets wilde vertellen, bezocht tentoonstellingen, ging naar een satirische theatervoorstelling, luisterde naar extatische gezangen. De bewoners van de stad ontvingen me met een verrassende warmte. De executive director van een kunstencentrum, de nachtwinkelier naast mijn hotel, de chauffeur die in zijn eigen stad verdwaalde, … Wat me opviel: de levens in Beiroet zijn op een dramatische manier verbonden met politieke, economische en militaire machten. De introductie om iemand te leren kennen bestaat vaak uit het uitwisselen van gedachten over die problematiek. Als je een laboratorium zou bouwen om onze tijd - wat daar specifiek aan is -

te bestuderen, denk ik dat je dat labo Beiroet zou kunnen noemen. Het is een vervuilde, onbestuurbare stad onder grote spanning. Dood en vernield én toch hier en daar springlevend. Een stad in beweging, waar wie er is weg wil, waar velen naartoe willen. Een stad van een wereld op de vlucht voor zichzelf, van vluchtelingen. Van krijgsheren en een kwetsbaar evenwicht.

'We verliezen terrein,' zegt de schrijfster Hoda Barakat als ze het heeft over hoop voor haar land en stad. Ze trok van het platteland naar Beiroet, om het dan te ontvluchten. Om dan, in haar werk, steevast weer op die stad te stoten, als een centrum van haar voelen en denken. Die beweging naar en van de stad weg, stond model voor de weg van mijn hoofdpersonage.

Ik ervaarde het leven in Beiroet als extreem en dramatisch, het reduceerde mijn dagelijkse leven tot een geprivilegieerd bestaan in een park.

Hoe al deze indrukken in een verhaal te verwerken? Al snel kreeg een hoofdpersonage vorm: het meisje Nabila dat van het platteland naar de stad vlucht hopend op een intens en avontuurlijk leven. Ze vindt er haar weg niet, overleeft amper, vereenzaamt, leert veel. Als ze Zahirah leert kennen, een vluchtelinge met negen levens, vindt ze ook in de stad een plek om te koesteren. Samen zullen ze ingrijpende gebeurtenissen doorstaan als de stad op zijn grondvesten davert. Hoge torens, waarvan niemand weet wie ze bouwde of waarom ze daar ineens staan, zullen hun gruwelijk geheim onthullen. Een initiatie in een volwassen wereld die volgens louter economische wetten functioneert. Er ontbrandt een strijd. Dan, na de inzet wordt verlies en winst geteld. En het gewone leven zoekt opnieuw zijn plek, zijn bestaansrecht…

*De torens van Beiroet* is het verhaal van persoonlijke levens en een intense liefde in een amorele wereld. Het wil een sprookjesachtig verhaal zijn dat zich pijnlijk vasthecht aan de werkelijkheid. Tijdens het schrijven was vooral die combinatie een moeilijke evenwichtsoefening.

Ik denk niet dat mijn kijk op Beiroet wereldschokkend is. Ik hoop wel dat ik een scherpe foto heb getrokken, van wat ik zag én bedacht terwijl ik keek. Ik hoop dat ik beelden heb gevonden die verhelderen ook."

Paul Verrept, november 2017

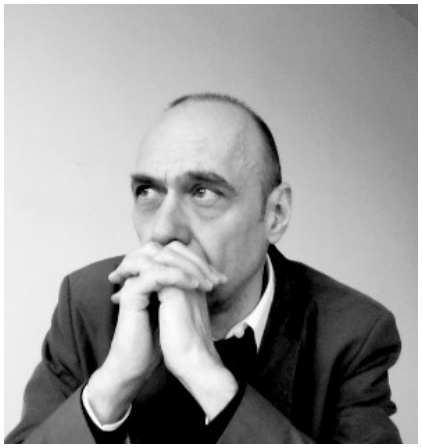
## Credits

| | |
|---|---|
| **Tekst** | Paul Verrept |
| **Muziek** | Zad Moultaka |
| **Regie** | Wouter Van Looy |
| **Performer** | Aline Goffin |
| **Ensemble** | HERMESensemble:<br>Karin De Fleyt (fluit)<br>Elias Bartholomeus (contrabas) |
| **Video en decor** | Stijn Grupping & Wouter Van Looy |
| **Kostuums** | Mieke Vandensande |

| | |
|---|---|
| **Een productie van** | Muziektheater Transparant en Moussem Nomadisch Kunstencentrum |
| **In coproductie met** | HERMESensemble, HETPALEIS en Operadagen Rotterdam |
| **Met de steun van** | Tax Shelter van de Belgische Federale Overheid |

## Biografieën

### **Paul Verrept** – auteur



Paul Verrept (°1963) is auteur, grafisch ontwerper en tekenaar. Tussen 1983 en 1987 regisseerde hij theater. In 1994 debuteerde hij als illustrator/auteur. In de jaren '90 illustreerde hij enkele gedichten van Paul van Ostaijen: *Slaap*, *Sjimpansee* en het bekende *Marc*.

Paul Verrept won de Gouden Uil Prijs van de Jonge Lezer (2005) en de Provinciale Prijs voor Literatuur voor *Het meisje, de jongen, de rivier* (2004). *Mist* kreeg een White Raven Special Mention in München (2006). *Kleine Pieter deed open* (2011) won een Boekenwelp. Zijn boeken zijn in het Frans, Deens, Duits, Spaans, Catalaans, Koreaans, Japans, Grieks en Chinees vertaald.

Heel wat boeken werden bewerkt voor theater. Daarnaast schreef Verrept theaterteksten zoals *Twee Vrienden* (de Roovers/Villanella), *Het verloren voorwerp* (Villanella), *Mijn lichaam van u* (Kunst/Werk). Muziektheater Transparant bewerkte *Het meisje, de jongen, de rivier*. Verrept schreef in opdracht van Muziektheater Transparant *Porselein*, *De koningin zonder land* en *Earth Diver*. Het boek *De koningin zonder land*, met tekeningen van Berlinde De Bruyckere, werd in 2013 uitgegeven bij Uitgeverij De Eenhoorn. Dit eigentijdse sprookje werd in 2014 door Muziektheater Transparant op scène gebracht in een productie van regisseur Wouter Van Looy en componist Wim Henderickx.

Paul Verrept werkt vaak samen met andere kunstenaars. Illustratrice Ingrid Godon, regisseur Wouter Van Looy, auteur Bart Meuleman, acteurs Sara De Bosschere en Luc Nuyens, en choreograaf Marc Vanrunxt zijn enkele partners die een belangrijke rol spelen in zijn werk. Paul Verrept is als docent verbonden aan het Plantin Instituut voor Typografie.

www.paulverrept.be

## **Wouter Van Looy** – regisseur



Wouter Van Looy (°1966) is een zeer actieve speler binnen de internationale opera en muziektheaterwereld. Zijn creaties kwamen onder meer in première op de Rurhrtriennale, in Luzerner Theater Zürich (Theaterspektakel), Mexico (Musica y Escena), Lille (Opéra de Lille), Lissabon (Centro Cultural de Bélem), Amsterdam (Holland Festival), Bregenzer Festspiele, Teatro Comunale di Bologna en andere.

Hij is regisseur in residentie bij Muziektheater Transparant en deelt er de artistieke leiding met Guy Coolen.

Wouter Van Looy is de oprichter van Zonzo Compagnie en organisator van BIG BANG, een avontuurlijk muziekfestival voor een jong publiek, dat in tien Europese steden actief is en vanaf 2019 ook zal plaatsvinden in Canada. BIG BANG werd bekroond met de EFFE award als een van de meest vernieuwende festivals van Europa.

Zonzo Compagnie realiseerde bekroonde producties als *Listen to the silence, Slumberland, Mile(s)tones en BerBerio*. Wouter Van Looy won de YAMA Award (2012), de KLARAprijs (2013), de YEAH Award (2013), Music Theatre NOW Award (2015) en de EFFE award (2015).

In het seizoen 2016-2017 regisseerde Wouter Van looy de nieuwe producties *Earth Diver* / Heinrich Schütz & Nikolaus Brass (première Ruhrtriennale), *Die Zauberflöte* / W.A. Mozart (première Luzerner Theater) en *Revelations* / Wim Henderickx (première Festival Opera21 Antwerpen).

www.zonzocompagnie.be

## **Zad Moultaka** – componist



Zad Moultaka is een Frans-Libanese componist. Hij studeerde piano aan het Conservatorium van Beiroet en aan het Conservatorium van Parijs en begon zijn carrière als klassieke solist. Hij gaf zijn internationale carrière als performer evenwel op in 1993 om zich volledig te wijden aan de kunst van het componeren.

Opgeleid binnen de rigoureusheid van de Westerse muzikale compositie maar intrinsiek gebonden aan zijn Arabische *roots* en een orale traditie van muziek, verzoent hij de muzikale taal en notaties van beide, waarbij hij grensverleggend tewerk gaat. Zijn muziek bevind zich ergens in het midden tussen Oost en West en integreert de dualiteit van beide. Hij bewerkstelligt dus een fusie van genres, combineert Westerse en Arabische instrumenten, hedendaagse Westerse compositie en Oriëntaalse specifieke kenmerken (monodie, modaliteit, gezang,…) die zich bevinden in het collectieve geheugen.

Zad Moultaka heeft muziek geschreven voor allerhande formaties en heeft een sterke voorliefde voor de stem, het platform bij uitstek voor zijn meerdere experimenten die verband houden met taal, klankkleur, energie en micro-intervallen. Zijn werk omvat onder meer *Zàrani* (2002), *Zirk* (2003), *Khat* (2007), *Ligéa* (2009), Homerus' *Odysseus*, *L'Autre rive* (2009), auditieve herinneringen aan zijn jeugd in Beiroet, *Zajal* (2010), een kameropera en andere.

Hij heeft een complexe persoonlijkheid die hem duwt naar het onvermoeibaar ontcijferen van enigma's en weerstanden die in hem oprijzen, het onderzoeken van geschiedenis, het geheugen, de hedendaagse wereld, en het verkennen van grenzen en dromen met het gevoel van urgentie dat eigen is aan kunstenaars. Hij wordt gedreven door dezelfde zorg, de dezelfde urgentie in zijn zoektocht naar compromisloze, hedendaagse Arabische uitdrukking.

www.zadmoultaka.com

## **Aline Goffin** – zangeres en actrice



Aline Goffin (1989) is een Vlaamse theateractrice, zangeres en stemactrice. Zij volgde zangles bij Anu Junnonen, Claron McFadden en David Moss, kleinkunst aan het Herman Teirlinck Instituut en Complete Vocal Technique aan het Complete Vocal Institute in Kopenhagen.

Aanvullend heeft ze een bachelor Nederlands, Theater, Film- en Literatuurwetenschappen en een master Theater & Filmwetenschappen. Als stemactrice vertolkte ze in heel wat nagesynchroniseerde tekenfilms (o.a. *Frozen, Despicable me* & *Alice in Wonderland*) de hoofdrollen in de Vlaamse versie.

Daarnaast is Goffin vooral actief in muziektheater. Ze werkt bij de theatergroepen Zonzo Compagnie (*Starend Meisje, Slumberland, Liedjes met Wortels*) en Muziektheater Transparant, voor de laatste deed ze onder meer *Het meisje, de jongen de rivier* en *There is no why here*, in samenwerking met de Opera van Bologna. Sinds kort heeft ze ook haar eigen muziektheatercollectief Kopseer waarmee ze in 2017-2018 toert door Vlaanderen met de voorstelling Als alles kan, kan niets kapot.

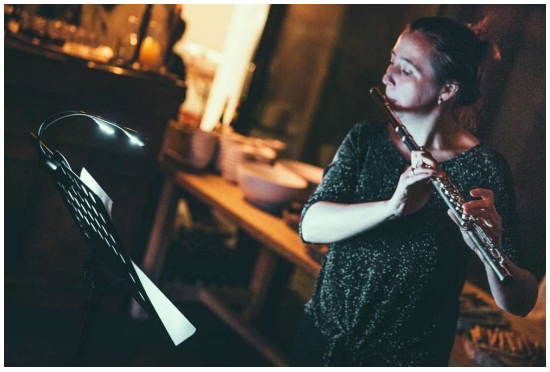
Als singer-songwriter van de band ALONG A LINE bracht ze in oktober 2016 een eerste album, *Shh*. uit bij lc Music. Ook als *backing vocal* is Goffin actief en werkte ze onder meer al voor An Pierlé en Wigbert Van Lierde.

## **HERMESensemble** – ensemble



HERMESensemble is een Antwerps collectief voor hedendaagse muziek en kunst. Het repertoire en de uitvoeringspraktijk van de klassieke avant-garde vormen het startpunt van de producties, maar het ensemble streeft er bewust naar artistieke grenzen te verleggen: enerzijds zoekt het confrontaties op met oude muziek, pop- en niet-westerse muziek, anderzijds onderzoekt het synergiën met andere disciplines zoals (muziek)theater, beeldende kunsten, video, film en multimedia. Vele van de concerten worden door een expliciet visueel karakter gekenmerkt, zoals de projecten met historische pellicules. Vaak vinden ze plaats op bijzondere, passende locaties, zoals in een industriële architectuur of in een tentoonstelling.

HERMESensemble ontwikkelt een expertise in de hedendaagse muzikale expressie door onderzoek naar de uitvoeringspraxis van onder meer de Amerikaanse, Belgische, Duitse, Franse en Italiaanse avant-garde. Het presenteert en creëert eigentijds werk van diverse internationaal gereputeerde componisten en kunstenaars, meestal in nauwe persoonlijke samenwerking. Daarnaast is het promoten van jong talent van eigen bodem een prioriteit, en vormt het creëren van nieuw Vlaams werk een constante in het activiteitenscala van het ensemble.





Bij *De torens van Beiroet* spelen twee musici (Karin De Fleyt - fluit, Elias Bartholomeus - contrabas) van HERMESensemble.

www.hermesensemble.be

## **Stijn Grupping** – video/scenografie



Stijn Grupping (°1986) richt meer dan 10 jaar geleden de Antwerpse circusschool Ell Circo d'ell Fuego mee op, die in 2014 werd bekroond met de Vlaamse Cultuurprijs voor Circus. Hij geeft er circuslessen, creëert er voorstellingen en specialiseert zich in jongleren met botsballen.

In 2006 maakt Stijn Grupping de soloproductie *Rêve d'un ballon*, zijn eerste experiment met video en projectie in een circusvoorstelling. Geprikkeld door de nieuwe mogelijkheden van het medium film gaat hij studeren aan het Narafi in Brussel en gaat hij aan de slag als cinematograaf.

In 2014 richt Stijn Grupping samen met theatermaker Ine Van Baelen Post uit Hessdalen op, een gezelschap dat zich toespitst op audiovisuele podiumkunstencreaties, waarbij diverse kunstdisciplines samengesmolten worden tot een vernieuwende scènetaal. (Live)muziek en soundscape nemen in elke creatie een centrale plaats in. Het gezelschap creëerde tot hiertoe *Het kleinste familiecircus ter wereld*, *Poolnacht* en *Pakman*.

www.postuithessdalen.be

## Muziektheater Transparant

Muziektheater Transparant vertrekt als productiehuis vanuit een artistieke en maatschappelijke actualiteit, waarin ze in een intensieve dialoog treedt met kunstenaars uit verschillende disciplines. Als doelstelling wil het gezelschap op internationaal niveau muziektheater in al zijn diversiteit creëren, vernieuwen en presenteren.

Het vocale neemt in elk nieuw project een centrale plaats in. Bovendien wordt ernaar gestreefd oude en nieuwe muziek op een originele en eigenwijze manier met elkaar te verbinden. Muziektheater Transparant heeft een hart voor hedendaagse muzikanten en diens verdere ontwikkeling en ondersteunt ze dan ook vanaf het prille begin en tijdens een langer parcours.

Vanuit een internationaal perspectief vormen reisvoorstellingen en samenwerking met internationale structuren een belangrijk deel van de werking. Zo was het gezelschap eerder te gast bij de Salzburger Festspiele, het KunstenfestivaldesArts, diverse Cultuursteden van Europa, Edinburgh International Festival, Holland Festival. Muziektheater Transparant is een veelgevraagde partner bij belangrijke organisatoren zoals Flagey (Brussel), Concertgebouw Brugge, deSingel (Antwerpen), De Vlaamse Opera (Antwerpen en Gent), OPERA XXI (tweejaarlijks festival voor hedendaags muziektheater), De Munt Brussel, Muziekcentrum De Bijloke Gent, Parktheater Eindhoven, Grand Théâtre Luxembourg en Bergen National Opera. De verscheidenheid aan voorstellingen, artiesten en productiemethodes geeft Muziektheater Transparant een uniek, nationaal en internationaal karakter.

www.transparant.be

## Contact

Muziektheater Transparant
Albrecht Rodenbachstraat 21
2140 Antwerpen, België
T + 32 (0)3 225 17 02
W: www.transparant.be
E info@transparant.be

**Maja Lozic**
Internationale relaties & spreiding
M + 32 (0) 499 70 36 02
E maja@transparant.be

**Patricia Van de Velde**
Pers & Communicatie
M + 32 (0)486 29 99 22
E patricia@transparant.be

# DEEL 2 – Met de klas aan de slag
# Voorbereiding op de voorstelling

## 1. Achtergrondinformatie en filosofisch gesprek

*De Torens van Beiroet* biedt een universeel verhaal dat zich eender waar kan afspelen maar het misstaat niet de leerlingen voor te bereiden op de situering van het verhaal in Beiroet, Libanon. Ze zullen merken dat er Arabische invloeden meespelen in de muziek omdat het geschreven is door de Libanese componist Zad Moultaka. Actrice en zangeres Aline Goffin neemt de rol van verteller, een rol die vaker in de traditie van het Midden Oosten wordt opgevoerd.

**Libanon/Beiroet: Geografie en situering**

Libanon is een klein en dichtbevolkt land dat aan de uiterste oostkust van de Middellandse Zee ligt en behoort tot het Midden-Oosten. Zie kaart 1.

De hoofdstad Beiroet - ook wel het Parijs van het Oosten genoemd vanwege de Franse invloeden (in het begin van de vorige eeuw, van na de eerste wo tot 1945, was een Frans mandaatgebied) - is de grootste stad van het land, ligt aan de kust en is een belangrijke havenstad. Het is een zeer drukke stad met zeer veel luchtvervuiling.

In Beiroet is er een groot contrast tussen arm en rijk. Er zijn vele rijke inwoners - de Arabische jetset - die zich graag laten zien in hun sportwagens en in bepaalde exclusieve uitgaansgelegenheden. Maar er is ook veel armoede. Tussen deze mensen, die aan de rand van de samenleving leven, beweegt zich Nabila, het hoofdpersonage, dat gevlucht is van het platteland naar de stad, het avontuur achterna.

Libanon grenst in het oosten en het noorden aan Syrië, waar het momenteel oorlog is, en in het zuiden aan Israël, waar ernstige conflicten zijn met de Palestijnen die ijveren voor een eigen staat. Er zijn dus vele Syrische en Palestijnse vluchtelingen in Libanon. Ook Nabila sluit vriendschap met een meisje dat is moeten vluchten uit haar land.

In Libanon leven zowel Islamieten als Christenen. De moslims maken ongeveer 60% van de Libanese bevolking uit, de christenen 40%. De bevolking van Beiroet is echter ongeveer gelijk verdeeld tussen de verschillende christenen en moslimgroepen. Bij de moslimbevolking in Libanon gelden wel niet de strenge regels die in andere Islamitische landen het dagelijkse leven normeren.

In het verhaal komt een Djinn voor die in de neus van Nabila kruipt. Moslims geloven in dit soort van bovennatuurlijke onzichtbare wezens (geesten) die bezit kunnen nemen van de mensen en ze zelfs hun vrije wil kunnen ontnemen. Er zijn goede en slecht djinns.

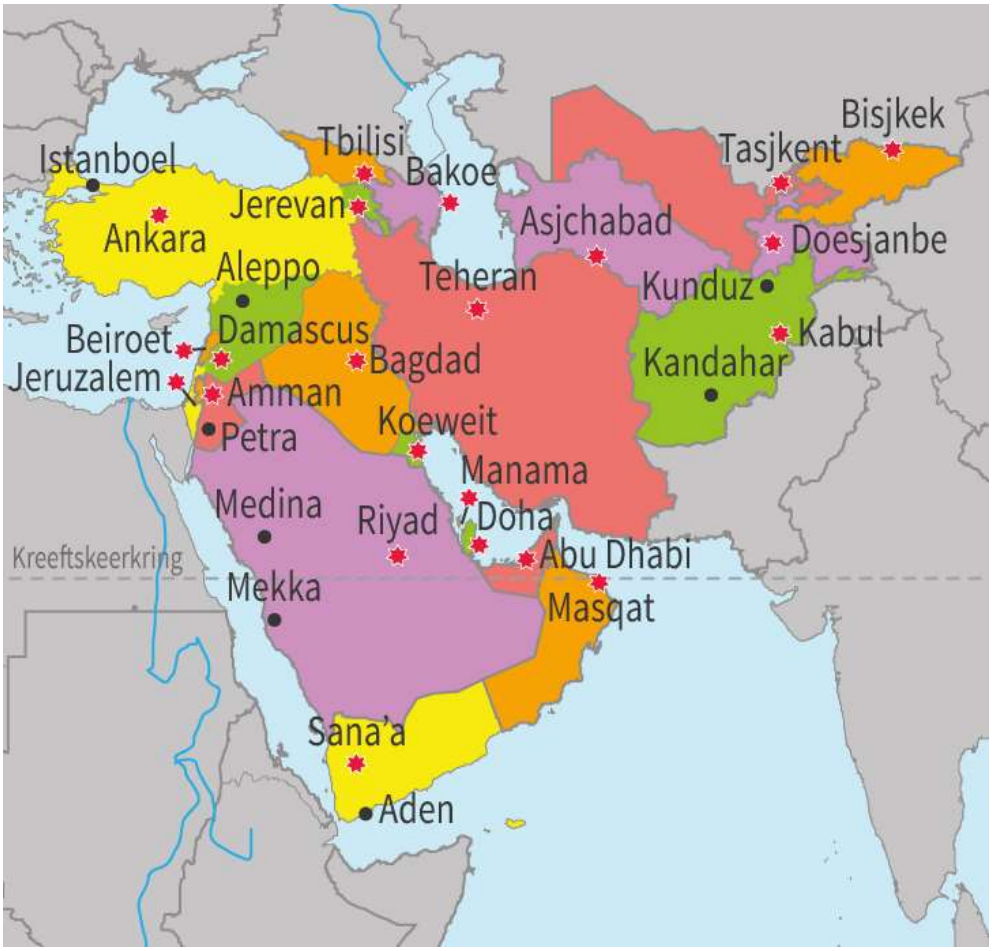
Libanon is een Arabisch land dat behoort tot de Arabische wereld die bestaat uit 22 landen in Noord-Afrika en het Midden-Oosten. Zie kaart 2.

In de Arabische landen wordt overwegend Arabisch gesproken, een taal met een totaal ander schrift dat van rechts naar links wordt geschreven. De inwoners van de Arabische landen worden Arabieren genoemd en hebben een eigen Arabische cultuur: eigen muziek, eigen kleding, culinaire gewoonten,…

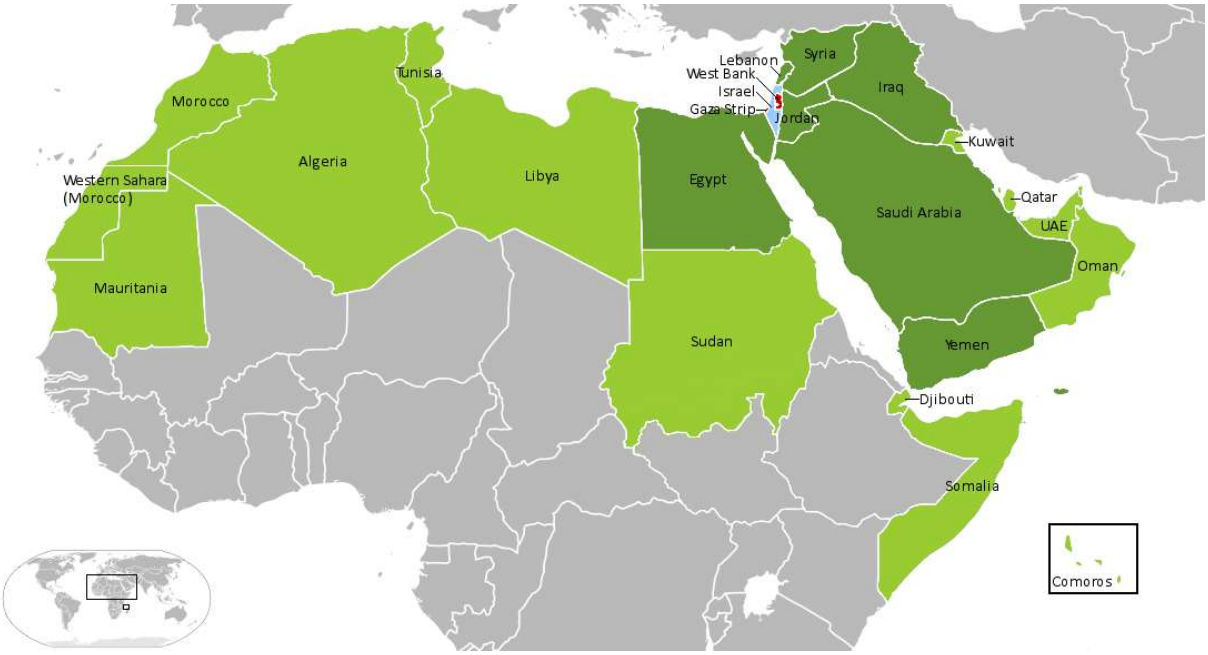
De keuken van Libanon wordt beschouwd als een van de beste van het Midden-Oosten. Je kan de leerlingen voorbeelden geven van typische Arabische gerechten: tajine, couscous, falafel, humus …

Je kan de leerlingen ook laten luisteren naar hedendaagse Arabische popmuziek (zie YouTube), zodat ze in de muziek van de voorstelling de Arabische invloeden kunnen herkennen.

De Arabische wereld mag niet worden verward met de Islamitische wereld die ook niet-Arabisch gesproken Islamitische landen omvat.




Het Midden-Oosten




De Arabische landen

**Filosofisch klasgesprek over het verschil tussen stad en platteland.**

Voorbeeldvragen:

- Waar wonen jullie?
- Wil je verhuizen?
- Waarom wil je verhuizen?
- Waarom wil je niet verhuizen?
- Wat is er leuk aan de plek waar je woont?
- Wat is er niet leuk aan de plek waar je woont?
- Je thuis is waar je hart is?
- Het gras is altijd groener aan de overkant?

Mogelijke antwoorden/thema's die verder aan bod kunnen komen:

- Natuur/rust/stilte versus drukte/lawaai/chaos/overvloed aan prikkels/stress
- Ecologische verantwoordelijkheid: in de stad wonen meer mensen dichter bij elkaar, neemt men minder ruimte in
- Eenzaamheid versus gemeenschap

**2. Bezinnend klasgesprek en doe-opdracht**

Benodigdheden:

- Blad papier
- Pen

Elke leerling denkt 5 min na over diens eigen verandering, ingrijpende ervaring, een voorwerp, hobby, vriendschap, hetgeen hem/haar eigen kracht geeft, een eigen zelf of identiteit doet vormen, zichzelf (leert) te zijn, een symbool van kracht biedt, wat hen vrijheid geeft, wat hen inspireert of boeit, een plaats in de wereld geeft .. en tekent dit.

Nadien licht elkeen diens eigen tekening even toe aan de klas.

De leerlingen leren elkaar op een andere manier kennen. Ze leren van elkaars hobby's en interesses en komen zo tot een beter begrip voor elkaars groeiproces. Mogelijks komen ze hierdoor ook tot een betere vriendschap. Sommige leerlingen zullen zich schamen om te tonen en te vertellen wie ze zijn door wat hen bezig houdt en kracht of inspiratie biedt maar doordat elkeen de oefening maakt zullen ze ook ontroerd worden door elkaars verhaal. Het zal hen kracht geven en ze leren naar elkaar luisteren. Deze oefening geeft aan dat ieder zijn eigen weg zoekt maar dit niet alleen hoeft te doen. Het bevestigt de (identiteit)beleving die ze meemaken bij het opgroeien. Net als Nabila bij *De Torens van Beiroet* staan ze stil bij hun eigen verandering en overgang naar (jong)volwassenheid.